

[M. C. Jensen.]

under lige Vilkaar, har vel ogsaa lige Beretigelse til at faa tilvejebragt saadanne Forhold, at de kan eksistere.

Landbrugsministeren (Bording): Jeg er selvfølgelig enig med det ærede Medlem om, at det vil være rigtigt ikke alene at søge at gøre, hvad man kan, for at opretholde Landbrugerhvervet, men tillige at søge at gøre, hvad man kan, for at opretholde ogsaa Fiskerierhvervet. Men jeg vilde finde det noget ejendommeligt, om man gennem en ren Landbrugslov som denne skulde give en saadan Støtte til Fiskerierhvervet.

Jensen Christensen: Jeg tror ikke, det ærede 12te tingvalgte Medlem (Jensen-Aale) vil faa Held til at betragte de Kriseforanstaltninger for Landbruget, der blev vedtaget i Fjor, som Love, der indeholder nogen som helst Slags Almisser, medmindre man vil betragte alt, hvad der er vedtaget i dette Land til Støtte for Erhvervs livet paa andre Felter, f. Eks. Toldforanstaltninger og valutariske Foranstaltninger, som andre Erhverv nyder godt af, som Almisse. Paa den Maade tror jeg ikke, vi kan tale om dette Spørgsmaal, og det vil det ærede Medlem sikkert selv komme til at erkende. Han talte om, at min Argumentation var noget anstrengt, men jeg havde et stærkt Indtryk af, at det voldte det ærede Medlem store Anstrengelser overhovedet at prøve paa at modbevise nogen af mine Udtalelser.

Til det ærede 4de Medlem for 4de Kred (Veistrup) vil jeg gerne sige, at jeg aldeles ikke har udtalt, at jeg var imod, at de fattigste i Samfundet fik billigt eller gratis Kød, men jeg sagde, at Bestemmelser herom naturligt hører hjemme i de sociale Love, idet jeg mener, det drejer sig om en Samfundsopgave, der ikke hører hjemme i denne særlige Lov. Men det er ikke den Bestemmelse i Lovforslaget, vort Parti er mest imod.

Det ærede Medlem mente, det var et uholdbart Standpunkt at indtage: at kræve et Tilskud til Studeeksport og samtidig kræve en Afgift af Fedekalve. Her synes jeg, det ærede Medlem blander to Ting sammen, der ikke direkte har noget med hinanden at gøre, thi Spørgsmaalet er, om vi i det hele taget skal tage Afgift af Slagtekvæg, hvad enten det er Kalve eller voksne Dyr, til Støtte for en højere Pris paa Kreaturproduktionen, nemlig paa de Dyr, der skal udskilles af Malkekvægbesætningen som Fedekvæg. Hvis man vil nøjes med at lægge Afgift paa voksne Dyr og ikke tage Fedekalvene med,

vil det ingen praktisk Betydning faa, idet Forbruget da vil flytte over paa Kalve i Stedet for i nogen Grad at holde sig til de voksne Dyr. Men det synes at fremgaa af det ærede 12te tingvalgte Medlems og det ærede 4de Medlem for 4de Kred's Udtalelser, at man ikke ved noget om, at samtidig med at man er saa meget imod, at der ydes 10 Øre pr. kg til Fedestude, ydes der i dette Øjeblik af Slagteafgiftsmidlerne mellem 30 og 40 Kr. til hver eneste Ko, som sendes til Belgien i frossen Tilstand eller sendes til Rusland. Dette vil i Realiteten betyde, at vi i Forhold til Dyrets procentuale Værdi yder langt større Beløb af Slagteafgiften til Eksport af Dyr fra en Produktionsgren, der ikke har sit Hovedformaal i Kødproduktion, men i Mælkeproduktion. Det er ganske givet, at der for Tiden i Forhold til Dyrenes Værdi ydes langt større Tilskud til Dyr fra Malkekvægbesætninger end til Eksport af Stude; der er blot den Forskel, at det ene staar i Loven, det andet staar der ikke. Og om der er nogen Retfærdighed i at yde større Tilskud til Afsætning af et Biprodukt fra en Hovedproduktion end at yde et rimeligt Tilskud af Slagteafgiften til Opretholdelse af en Kødproduktion, der i Forhold til Egnens Natur- og Jordbundsforhold skal hvile i sig selv, er et Spørgsmaal, der i høj Grad kan diskuteres. Det vil være meget vanskeligt at faa de Egne, hvor denne Produktion er en Hovedproduktion, til at erkende, at der er nogen som helst Retfærdighed i den Ordning, man har i Øjeblikket — og det, man nu vil gøre, er at forringe den.

Jeg vil gerne sige til den højtærede Landbrugsminister, at det er at stille mine Ord paa Hovedet, naar han mener, jeg har krævet, at vi ved Hjælp af Slagteafgiften til Støtte for Afsætning af Kvæg og Oksekød, altsaa ved Hjælp af den Lov, her er Tale om, skulde have Tilstanden fra før Krigen tilbage. Nej, jeg har paaapeget, og det er rigtigt — det har den højtærede Landbrugsminister ogsaa selv erkendt —, at Priserne i Øjeblikket er Halvdelen af, hvad de var i Tiden 1909—14, og jeg har spurgt, om den højtærede Landbrugsminister og de to Partier, som støtter Regeringen, virkelig vil mene, at det saa er i allerhøjeste Grad paa Tide at slutte med disse Støtteforanstaltninger til Gavn for Landbruget. Det er i Virkeligheden herom, det drejer sig. Vil man overhovedet under de vanskelige Vilkaar, der er opstaaet for et enkelt Erhverv, være med til at bøde paa Vanskelighederne, eller vil man hævde, at det er for stor en Uret imod det købende Publikum